

Nro. 52.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bétsből, Pénteken Junius 29 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Klagenfurthból egy nevezetes földrengésről tétetik emlékezet egy tudósításban. Jun. 13-kán reggel három versben, t. i. negyedfél órakor, hét után 5 minutákkal, és nyóltzra 3 fertálykor, rengett a' föld. Sem a' mágneses tő, sem a' levegőmérő nem jelentettek leg kissebb mozdulások által előre valamit felőlle. Egy oda való tudós, méltónak tartja megjegyezni, hogy ez a' földrengés az ő falon való óráját megállította, néhány függő mágnesein pedig csak annyi változást vett észre, hogy az egygyikről a' rajta függő terch, leestett. —

Ugyantsak Klagenfurthnak szomszédságában

F f f

történt e. h. 9 kén, hogy egy Hochsterwitz nevű régi erőfőgen lévő árnyékorának mütatojára a' menkö leszállván, 's arról a' falba 's azon által a' túl lévő szobába, a' hol egy aszszonyember két leányaival egygyütt éppen efvéli imátttságban foglalatoskodott, bérontván, az egygyik leányt egy szempillantatban megölte, a' másiknak a' fejét surolta. meg gyengén, az annyoknak pedig egész testét feketévé és olyanná tette, mintha valami kemény fahéjjal borittatott volna bé, a' ki ezen kínos állapotban fekszik.

Két nevezetes tudósok' u. m. a' L a p e r o u s e' és H u m b o l d' forsok eránt, nagy bizontalan-
kodások közzé helyhezítették ezen napokban az egész Európai tudós világot valami új tudósítá-
sok. Az elsőről, t. i. Laperouse nevű Fr. Kapi-
tányról, a' ki néhány esztendőknék előtte két ha-
jókkal a' világ esméretlen részei felé elevezvén,
az ólta úgy oda lett, hogy tsupa költeményeknek
látzó tudósításoknál egyebet felőlle hallani nem
lehetett, az írja a' közelőbb költ Moniteur Páris-
ban, hogy a' Jóreménység' fokáról olyan hírt ho-
zott volna valami hajós, hogy 19 szerentsétlen tár-
saival, egy bárkában, a' mellyet megok tsinálta-
nak, valamely isméretlen földről, oda t. i. a' Jó-
reménység' fokához, vetődött légyen. A' leg előbb
érkező bizonyos tudósítást nagy nyughatatlanság-
gal várják fokak a' Jóreménység' fokáról ezen hír-
nek elterjedésétől fogva.

A' másikról, t. i. Humbóldról, az a' hír terje-
dett el, hogy A k a p u l k ó b a n meghólt volna,
a' mellyet ugyan a' Hamburgi és Altonai 15 dik
Juniusi levelek még keütségben akarnak hozni.
— Nem soká meg fogjuk hallani, hogy valóság é

a' dolog, vagy csak költött hír. Kár lenne egy ily haznos tudósnak, ennyi előmenetelés utazásai után, hazáját Európát meg nem láthatni.

Magyar Ország.

Aradon, Jun. 9 ik napján. — A' Jenai Tudós Társaságnak Karjai, Peretsényi Nagy László Urat, ezen Tek. Nemes Arad Vármegye Eskütyét, az ő több rendbéli tudományos virasztásainak, Deák, és Magyar munkáinak, folyó, és kötött beszédben tett Irmányainak némünémű megjutalmaztatására, a' múlt Majus hónapnak 4 ik napján 1804 ik elztendőben tartott Gyűlésekben, Tagjának választotta, és arról adni szokott díszes Diplomáját a' nevezett Hazánkfiához el is küldötte. — (Ezen tudósitást annyival nagyobb örömmel hírdeti a' M. Kurir, minthogy meg van a' felől gyözödve, hogy érdemes hazánkfiának ilyen megifisteltetésén, mások is nem kitsiny számmal, örvendjenek).

Orosz Birodalom.

Pétersburg, Majus 19 kén. — „Ő Császári Felsége ma tízedfél órakor, minekutánna a' Novgorodi 's Petersburgi Metropolitától, 's a' Synodus' tagjaitól és más papi személyektől tartatott Ifjenitifzteleten megjelent volna, a' Revali tengerpartok felé útnak indult. — Estvéli 8 orára szentsésen megérkezett Narwába, a' hol meghált. — Tizenkét napok alatt ismét Pétersburgban szándékozik lenni ő Cs. F.ge. — Krimeába akart ugyan ezen nyaran utazni ő Cs. F.ge, hanem, mint beszélik, fontos tudósításoknak vétele után határozta magát ezen előbbi feltett tzieljának megvál-

toztatására, és Krimea helyett a' Revali kikötő helynek megfigyelésére.

Frantzia Birodalom.

Páris, Jun. 13 kán. — A' Császár a' következő Szenátúrákat ösztotta ki közelébről: — Az Agenit, Lamartilliere; az Ajaccióit Casa bianca; az Angersit, Lemercier; a' Besançonit, Aboville; a' Bourgesit, Laboissiere; a' Colmarit, Kellermann; a' Dijonit, Francois (de Neufchateau); a' Limogesit, Morard (de Gales); a' Lyonit, Lecoulteux-Cantaleux; a' Montpellierit, Bertholet; a' Nancy körül fekvőt, Vimar; a' Nismesit, Dubois-Dubay; a' Párisit, Lacepede; a' Pau mellett lévő, Lespinasse; a' Riomit, Garancoulon — nyerték el.

Páris, Jun. 14 kén. — Ismét megkegyelmezett a' Jun. 10 kén halálra ítéltetett bűnösök közül némelyeknek a' Császár. Az Exgenerál Lajolais 14 esztendő s leánkája, az atyát halálra ítéltetve lenni, 's az anyját fogságban ülni szemlélvén, minden atyafiság, barát, és tanácsadó nélkül, már csaknem kétségbe esésre jutván, a' Hertzeg Bonaparte Lajos feleségéhez, a' Császár mostoha leányához folyamodott, ki is a' könyörületességben az édes anyjának a' Császárnénak példáját követvén, szerentsésen kegyelmet nyert az esdeklő leánka atyának, noha ez már most másodikor keveredett ilyen gyűlölséges processusba. A' Császár' eleibe vezetvén a' nevezett Hertzegasszony által, mondja neki a' Császár, hogy a' Lajolais állapotját igen terhesíti az, hogy most második verében avatkozott a' Status ellen való

bűnbe — a' melyre ilyen elmésen és fontosan felelt keserves zokogások között a' leánka: — „Sir! az én atyám az első alkalmatossággal kétségkívül ártatlannak lenni találtatott; én pedig mostanában a' kegyelemért esdeklek Felséged előtt.“

Ugyan azon napon, Jun. 11 kén nyert kegyelmet a' Feldmarschall Murat felesége született Bonaparte Hertzeg aszszony közbenjárása által Bouvet nevű leánka, a' bátyjának Bouvet de-Loziernek. — Nagy megilletődéssel szemléli a' közönség (igy fejezi ki magát a' Journal de Paris) a' Bonaparte' Háznak azon készségét, a' mellyel a' szerentsétlenekért ily foganatosan közbenjáróskodik a' Császár előtt.

Lyonból olyan tudósítás érkezett Párisba, hogy azt a' Vernegues nevű kivándorlott Frantziát, a' ki Romában a' Fr. Követ kivánságára elfogattatott, és az Orosz Udvar kivánságára kinemadattatott, ott hozták légyen keresztül Páris felé mint rabot.

Romából az a' hír érkezett Párisba, hogy Bonaparte Lucian, a' bátyjának a' Császárnak javaslását egy Olasz arszági uralkodó Fejedelmi özvegy aszszonyságnak elvétele eránt, meg nem fogadván, arra határozta volna magát, hogy Fr. országban való birtokait pénzié téven, Romában telepedjék-meg, 's ott töltse el életének hátra lévő részét.

Egy Jun. 18 kán költ Ulmai magános levélben ezek olvastatnak a' Párisi öszszesküdtek processusának leg újjabb környüállásairól: — „Melly betsések lettek légyen a' Frantzia közön-

ség előtt a' Moreau' és az ő Prokátora beszédgye-
ik, meg lehet tsak ebből is itélni, hogy a' nyom-
tatók nem győztek a' vásárlók' számára eleget
nyomtattatni. Tsak egyfeszere 40 ezer exemplá-
rok küldettettek széllyel a' Departamentomokba.
Midőn 10 dikben az ítélet felolvasztatott volna, fel-
szóval kiáltották a' halgatók: Szabadság, és nem
fogság Moreaura nézve! — a' melly után az elől-
ülő, hogy nagyobb lárna ne történnyen, azonnal
kihajtatta a' nézőket, — A' Párisban őrizeten lé-
vő katonaságnak Jun. 9 kén és 10 kén, némünémű
zendülés jelengetvén magát a' nép között, kivált
a' küllő városokban, golyobisos töltések adattak.
— A' Moreau felesége Jun. 4 kén St. Clouban
a' Császárnénál járt. — Azt beszéllik, hogy a' Csá-
szár a' tulajdonképpen való fogság alól feloldoz-
ta volna Moreaut, hanem úgy, hogy fogságának
ideje alatt Grosbois nevű jofszágában lakjon.

P á r i s, Jun. 15 kén. Nemtsak Polignac Ar-
mand, Riviere, Lajolais, és Bouvet de Lozier,
hanem Rochelle, Ducorps, és Ruffilon is kegyel-
met nyertek már a' Császártól. Rochellének az
édes annya nyert kegyelmet. Ezt ilyen szavakkal
botsátotta el magától Bonaparte: — „A' gyer-
mekek' bünei az ő szüleiktől elmulasztatott jó ne-
velésnek gyümöltsei szoktak lenni. — Ducorpsnak
egy ifjú huga' esedezésire kegyelmezett meg a' Csá-
szár, kitől megértvén, hogy a' bátya Roueni
fiú volna, így szollott: — „Igen sajnállom, hogy
egy ezen város béli ember, ilyen gyülölséges do-
logba avatta magát: azonközben hajlandó vagyok
hitelt adni annak, a' mit mondasz, hogy a' bá-
tyád' ifiusága's meg némely szerecentséllenségek, gyen-
gítik az ő büaős vóltát.

* *

Folytatása a' Moreau' beszédinek, melyet az Itélőszék előtt elmondott: — „

„Azt a' katonai ditsőfféget, melyet én magamnak kerestem, soha semmi felhő meg nem homályosította egészl' addig az igen híres 18-dik Fructidor' napjáig. Azok, a' kik ezt a' napot oly nagy sebességgel elő hozták, azt vetették szememre, hogy én igen lassú lettem volna egy embernek (Pichegrünek) elárulásában: pedig a' kit én katonapajtásomnál egyébnek nem tarthattam mind addig a' szempillantatig, míg a' dolog és nyilvánosságos bizonyosságok meg nem mutatták, hogy ő igazságosan, és nem valamely tsalárdgyanakodásból vádoltatik. Az akkori Direktorium, a' mely csak egyedül tudta elegendően magamviselőtemnek környülállásait, hogy arról itéletet tehesen, és a' melly, mint mindenek előtt dudva vagy on, az én megítéltetésemben, semmi kedvezéssel nem viseltethetett hozzám, engem' az egész közönség előtt büntelennek lenni nyilatkoztatott, 's nékem hivatalt adott, a' melly, ámbátor akkor nem felette fényes volt is: azzá lett nem sokára. Merem hinni, hogy a' nemzet máig is el nem felejtette azt, melly méltónak lenni bizonyítottam én magamat arra a' hivatalra; hiszem, hogy el nem felejtette, melly nagy hajlandósággal és buzgósággal tsatáztam én Olasz országban, más elsőbb vezérnek lévén alája vettelve, és hogy seregeinknek szerentsétlenségeik által miként jutottam fő vezéri rangra, miként szedtem özsze széllyel veretett seregeinknek maradványaikat két versben, és hogy minekutánna őket, az Oroszokkal és Ausztriaiakkal való szembezállhatásra két versben alkal-

matosokká tettem volna, miként mondtam. - le két versben az azoknál lévő fő vezérségről, hogy másutt tegyek hasonló szolgálatot, a' hol fontosabb dolgok folytak. Nem kisebb Respublikánus maradtam ezen kedvező környülállások között, mint az előtt mindenkor voltam; sőt ekkor voltam legnagyobb. Láttam, hogy azok, a' kik a' Respublika' kormányát ezen időben igazgatták, melly különös bizodalommal viseltessenek hozzám. Tudva való történet, hogy nékem projektáltatott, hogy legyek egy oly nevezetes napnak tsinalójává, a' milyen lett annakutánna egyátallyában a' 18-dik Brumaire (a' Konzulok' kezdődése). Nagyra vágyódásomnak, ha a' lett volna bennem, könnyű módon találhattam és adhattam volna elegendő színt, avvagy a' hazaszeretet' minden némű érzékenységét vehetem volna palástnak. A' projektomot nékem olyan emberek tették, a' kik a' revoluzióban hazafiui indulatjok, 's a' Nemzeti Gyűlésben nagy tálentomaik által, tették esmértesekké magokat. Én azt el nem fogadtam, azt tartván magamról, hogy fegyveres seregeknek és nem Respublikának vezérlésére születtettem volna. Ez, úgy hiszem elég bizonyosság arra, hogy ha valamely nagyra való vágyás találtatott volna bennem, e', nem az uralkodás béli hatalomnak szomjuhozása volt. Ugyan ennek még nyilvánosságosabb bizonyosságát adtam azután.

„Eljött a' 10-dik Brumaire, és én ekkor Párisban voltam. Az ekkori revoluzió, a' mellynek nem én, hanem mások voltak eszközlői, az én lelkiismeretemet meg nem rettentették. Magam is ezen részre állottam, 's azt elő segéllettem, holott az ellenkező rész az ő vezérjévé való lételt,

's a' másik rész ellen való verekedést javasolta. Párisban rendeléseket küldött hozzám Gen. Bonaparte, a' mellyeknek végrehajtások által én is egy voltam azok között, a' kik ötet arra a' nagy hatalomra emelték, a' mellyet a' környülállások szükségessé tettek vala. Midőn ő nem soká azután nékem a' Rénusi sereg' fő vezérlését ajánlotta: az ő keziből éppen oly buzgósággal elfogadtam azt, mint a' Respublika' kezeiből. Az én hadi szerentséim szaporábbak, számosabbak, és fontosabbak soha nem voltak, mint az ekkoriak, a' mellyeknek fények és ditsőségek arra az Országglószékre térült vissza, a' melly engemet vádol mostan. Ennyi szerentsés környülállások előfordulásának alkalmatosságával, a' mellyek között a' szárazon való békeségnek állandó helyreálltatása vala a' legfontosabb, a' katona a' nemzeti megjutalmaztatás szavának hallására függesztette vala füleit. Melly jó alkalmatosság lett volna ez az ölszeesküvésre, ha valami e' féle valaha az én gondolatomba férkezhetett volna! Tudjuk, mi némű indulattal viseltessenek a' fegyveres seregek az olyan vezérekhez, a' kiket szeretnek, és a' kik őket győzedelemről győzedelemre szokták vezérelni: elbotsátotta volna. é maga elől egy nagy ravágyó, egy ölszeesküvésre hajlandó ember azt az időpontot és alkalmatosságot, midőn egy 100 ezer emberekből álló és ennyi győzedelmekkel ditselkedő sereggel, egy, még hánykodó és jövőendő béli állapota felől bizontalankodó nemzet kebelébe vissza tért? Nékem ekkor csak a' tábor' eloszlatására volt gondom, a' mely után a' polgári nyugodalmas életre vissza léptem. Ezen nem minden ditsőség nélkül való nyugodalmamnak ideje alatt,

az a' tisztetség vala vizsztatalom, a' melyet semmi emberi hatalom el nem ragadhat töllem, t. i. az önnön tselekedeteimre való vizsza emlékezés, önnön lelkiismeretem' bizonyágtetele, hazámfiái és az idegenek előtt való bészületem, 's ha meg kell vallanom, a' jövő világ előtt lejendő bészületemnek előre való érzése. Az én vagyonom, melyből ezen idő alatt éltem, nem vólt nagy külömben, hanem, hogy nem vágytam végzetlenre, és hogy bírásából leg'kissebb szemrehányás nem háramlott lelkiismeretemre. A' penziomból éltem. Sorfommal bizonyosan megelégedtem, úgymint a' ki soha senkinek állapotját nem irigyeltem. Fami-liám és barátaim annyival kedvesebbek valának, minthogy hiteltől és boldogságotól semmit nem remélhetvén, tsak egyedül az önnön személyemhez való indulat kötötte őket hozzám: ez a' boldogság lévén egyedül az, a' melyet én nagyra bészülök, és a' mely egyedül foglalta vala egész szívemet, hagyhatott volna é ebben valamely nyílást, valamely üreget a' nagyravágyásnak, annyival is inkább a' bűnös szélezásoknak? Ez az én gondolkodásom' módja oly esméretes vólt, 's az én minden nagyravágyástól való örizkedésem engem' minden gyanutól úgy mególtalmazott, hogy a' Hohenlindeni győzedelemtől fogva egész elfogattatásomnak idejéig az én ellenségeim a' beszéd béli szabadságnál egyéb bünt beennem nem találtak; pedig beszédeim is gyakran kedvezők vóltak az Országlószékre nézve: 's ha éppen mindenkor kedvezők nem vóltak is: gondolhattam. é én azt, hogy ez a' szabadság, egy nemzetnél, a' mely a' gondolkodás, beszéd és nyomtatás béli szabad-

ságot oly sokszor dekretálta (meghatározta), 's a' mely ezen szabadsággal nagy részint még a' Királyi uralkodás alatt is élt, bűn legyen? Megvallom, hogy szüületésem szerént a' szabad tulajdonságoknak nagy mértékével lévén felruházta, ezen természetem, sem künön a' tsatázó mezőn, a' hol azt minden környüállások gyarapítják, sem benn a' revoluzió kebelében, melyben a', minden nap úgy kiáltatott ki, mint polgári virtus és kötelesség, el nem vehettem. Szokása é az öszfreesküvőknek ily nyilvánosságosan és közönségesen gyaláznai azt, a' mit helybe nem hagynak? Az ily szabad magaviselet ellenkezik a' politikai szövevényekkel. Ha én öszfreesküvést forralni 's annak útján járni kívántam volna: szükségesképpen titokban kellett volna tartanom gondalkodásom' módját, 's járnom kellett volna az olyan tiztségek után, a' mellyek által a' nemzet erejét kezeim közzé kaphattam volna. Hogy tzielomat elérhellem, a' politikai elmésségnek fogyatozása mellett, mellyel soha nem birtam, tsak a' sok közép szerü talentumú embereknek példájokat kellett volna követnem, a' kiket a' szerentse nagyra emelt. Az én elmémben is megfordúlhatott volna az, hogy Monk, nem távazott él a' fegyveres seregek közzül, akkór, midön öszfreesküvést akart forralni, és hogy Cassius és Brutus, a' Czézár' szíve körül forgolódtak, hogy keresztül verhesék. —

„Magistratuális Személyek! én többet néktek nem mondhatok. Leirtam egész életemet; elő adtam minden természeti tulajdonságaimat. Az egek és emberek előtt proteffálok magamviseletinek ártatlansága és egyenessége felől: tudjátok kötelessé-

geteket; Frantzia ország halgat beenneteket; Európa figyelmez reátok; és a' jövendő világ' eleibe fogtok kerülni."

(A' Moreau' Prokuratorának beszéde a' közelébb következő árkusban fog találatni.)

Nagy Britannia.

London, Jun. 4 kén. A' Korona örökösse, Pittnek a' Ministeriumba lett visszalépésétől fogva sem változtatta az előtteni systemáját. A' Parlamentomnak most is azon tagjaival tart, a' kik az Oppozitziót formálják, a' melyenek Fox, 's a' többek. A' Clarencei Hertzeg a' Király harmadik fia William Henrich is, velle van egy értelemben. — Ma a' Király' születésnapja lévén, a' régi bé vett rendtartás szerént 2 hordó ser tetett ki a' köz népnek. —

Az Amerikából jött levelek szerént a' leg ifiabb Bonaparte, Jeromos, Neuyorkba érkezett a' feleségivel és számos háznépivel. — A' Fr. lakosok' állapotjának irtóztatósága St. Domingó szigetén, leirhatatlan. A' kegyetlen Dessalines betű szerént végre hajtatta, 's végre is hajtatta már nagy részint, a' maga vérrel irt hirdetményiben közönséggé tett fenyegetődzéseit. A' városokat és egyéb helységeket rendre maga látogatja, 's maga kormányozza benne az öldöklést. Jeremie és Port-au-Paix nevű városokban csak azok a' fiatalabb fejrészemélyek kerülték el a' halált, a' kik a' Feketetisztek ágyasaikká ajánlották magokat. A' férjfiak és asszonyok, öregek és gyermekek, sorba állítottván, úgy döföltettek le bajonétok által. Képzelméletlen ezen Feketéknek gyűlölsége a' Frantziák eránt; azon kegyetlenségeket, mellye-

ket ezeken elkövetnek, le sem lehet mind írni a' szörv-ülködés miatt. — A' fene Dessalines egy millió thallérokból álló kintsel bír, a' mellyet mindenütt maga után vitet öszvéreken. Leg keservebb a' Frantzia lakosoknak az, hogy oda sem hagyhatják a' szigetet, minthogy a' Feketék a' parton mindazokat a' menedék helyeket megszállva tartják, a' hova hajó közelíthetne, 's a' szerentsétleneket felvehetné.

L o n d o n, Jun. 5 kén. A' mi kedves Királyunk tegnap lépett életének 67. ik esztendejébe, a' mely örvendetes hírt a' Nagy Britanniai egész egygyesült Birodalomban, minden harangok, és a' közönséges épületeken lobogó zászlók jelentették. A' Királyi lakhely' bállyáin lévő ágyuk, annyilövéft tettek délben, a' hány esztendőt számlál ő Felsége. Remélvén a' közönség, hogy ezen örvendetes napon közönséges magamegmutatása által fogná alattavalóit gyönyörködtetni, véghetetlen számmal gyülekezett vala öszsze. A' Kir. épülettel szomszédos utzákat a' köznép, a' Kir. udvarban lévő fényes udvarló palotákat pedig a' főbbek teltek vala el. Hanem, noha egyéb eránt igen jó egészségben van ő Kir. Felsége, tsakugyan nem felhetett meg a' sokaság' kívánságának, ennyiben, hogy a' hőség igen nagy lévén, az orvosok nem találtak tanátsosnak azt, hogy ő Felsége az innespi pompákkal öszszeköttetve lévő fáradozással magát lankasztza, 's egészségét veszedelemzesse. A' Cambridgei herczeg viselte az ő F. ge képét, a' köszöntéseket pedig nevében, a' Kiralyné fogadta el az országnak mind két nemen lévő Nagygyaitól. York, Cumberland, Kent, és Cambridge Kir. Her-

tzeg voltak az első a' köszöntők között. A' Wal-
lisi és Clarencei Hertzegek, nem jelentek meg. Az
első az Ascoti lófuttatásra ment volt el. A' hé-
ségnek rendkívülvalóságát meg lehet abból itélni,
hogy az audientzia alatt sok afzfonyságok elájul-
ván, a' szabad levegőre vitettek ki. Harmintz ezer
önkéntvállalkozottakból álló sereg tette tüzelés ál-
tal a' katonai tiszteletet. — Pitt is kézt sokolás-
ra bortsáttatott ezen alkalmatoffággal, mint Minis-
ter a' Királynéhoz.

Napkeleti Indiába újonan számos hadi hajók-
ból és fegyveresekből álló sereget rendelt az Or-
száglószék, a' mellynek egy része leg előbb is a'
Jóreménség' foka ellen fog útjában egy próbát
tenni. Tíz ezer ember indul ezen expeditzióra.
Többire olyan tisztek vállogattattak ki hozzá, a'
kik a' Jóreménség' fokán és Egyiptomban már
szolgáltak.

* * *

Meghívó Jelentés.

Tudtára adatik Otth Györgynek, a' ki
először Szüts, azután Eiztergáros mesterséget ta-
nult, és az ő hugának Otth Rosáliának :
hogy az ő bátyok Ragács Mihály Sükösd
Plébanus úr ez előtt hat esztendővel meg haláloz-
ván az ő Testamentomában az említett Otth
Györgynek 500, Otth Rosáliának pedig 200 fo-
rintokat hagyott; ezek tehát az ő részekre hagyat-
ott pénznek kezekhez vétele végett egy esztendő
el folyása alatt vagy személyesen Sükösd helysé-
gének (mely N. Pest Vármegyében Kalotza és Ba-
ja közt fekszik) Plebanusánál Horváth Jósefnél,

a' meg nevezett Ragács Mihály Testamentoma' végre hajtójánál meg jelennyenek, vagy hiteles irás által az ő lak. helyekről tudósítást tegyenek; más-kép' elzrendőnek el folyása után az ő számokra hagyatott pénz a' Testamentom értelmé szerént más végre fog fordítatni. Költ Sükösdön April. 12-dikén 1804.

Horváth József,
Sükösi Plébánus.

Előszöri Hir-adás.

Jelentést tévén a' Nagy érdemű Közönségnek az eránt a' köz jóra tzelezott igyekezetem eránt, hogy a' Magyar Bibliát a' régi Váradiformára tulajdon Typographiámban kinyomtatni igyekezem, az előfizetésnek terminusát az elmúlt 1803-dik elzendei, Aprilis hónapnak utolsó napjáig kiterjelztetem. Melly jó indulattal vette legyen az érdemes Közönség kijelentett igyekezetemet, erős bizonyysága az, hogy a' Prænumeráns U. n. nak számok nagyobb lett, mint mertem volna te magamnak ígérni; még ismét annyira szaporodott volna pedig, ha a' meghatározott terminus eltölte után magokat jelentett Uraknak előfizetések bevétetett volna. Tellyes erővel azon vagyok, hogy a' Nagy érdemű Közönségnek ezt a' betses hitelet megérdemeljem, és ígérstemem fundált várasának hiba nélkül eleget tegyek, melly úgy lehet, ha az ígért Bibliák mind tisztán és hiba nélkül, mind minél elébb világra jönnek. Az elsőbbre nézve semmi fogyatkozás nem leszá; mert a' dologhoz értő sok Tűdős Urak, látván az eddig kijött részt, egyező itélettel azt állitják, hogy még eddig a' Ma-

gyar Biblia Magyar nyelven olly ékesen és tisztán ki nem jött, mint ez a' munkában lévő. A' másodikat a' mi nézi, azon kívül hogy egy illyen nagy, sok dologgal, vigyázással, correcturával járó Munka, hosszabb időt kíván, mind a' Correctoroknak gyakori 's mind addig való változtatások 's megválasztások, míg jóra és állhatatosra találhattam, mind a' ki választott, szép, de megszűről jövő papiros után való várakozás mindeddig gyakori gátlásokat és hátráltatásokat okozott. Ezek az akadályok megszűnven, a' munka már ezután sebesebben mehet. Minden szorgalmatosságomat arra fordítom, hogy a' mennyivel lassabban ment a' munka, a' Nagy érdemű Közönségnek annyival nagyobb meglegedése legyen benne, egy olly munkában, melly nem egynehány Napokra 's Esztendőkre való, hanem a' Szülekről maradékaikra is által mégyen. Mihelyt ezek a' Bibliák a' sajtó alól kiszabadúlnak, azonnal hírt adni el nem múlatom. Pestenn, 9. Junii. 1804.

Trattner Mátyás.

Cs. Kir. Priv. Könyvnyomtató.

* *

Eladni való Posta Statio.

Tek. Nemes Nógrád Vármegyében, Recsági helységben, a' Váczi, Bal. Gyarmati, és Ipolysághi Posták közt helyheztesett Királyi divisionalis Posta Hivatal árúba botsáttatik olly véggel, hogy a' kinek annak meg vételére kedve volna, magát az eránt, akár az oda való Posta Mester Urnál magánál személy szerént, akár hozzája küldendő levele által jelentse.

Vége az II. ik Fertály Esztendőnek.

P. D.